

ዳኞች፡- ዓብዱልቃድር መሐመድ

ታፈሰ ይርጋ

ፀጋዬ አስማማው

አልማው ወሌ

ዓሊ መሐመድ

አመልካች፡- የውሃ ሥራዎች ኮንስትራክሽን ድርጅት - አቶ ግሩም ሙላት - ቀረቡ።

ተጠሪ፡- በሶማሌ ብ/ክ/መንግሥት የፊልቱ ወረዳ ፋይናንስና ኢኮኖሚ ልማት ገቢዎች ጽ/ቤት - ነ/ፈ.ጅ አሊኑር አቤከር - ቀርቦአል።

ፍርድ ቤቱ ጉዳዩን መርምሮ የሚከተለውን ፍርድ ሰጥቷል።

ፍርድ

ይህ የሰበር ክርክር ሊቀርብ የቻለው አመልካች ሰኔ 20/2000 ዓ.ም. በተፃፈ አቤቱታው የሶማሌ ብሔራዊ ክልልዊ መንግሥት ጠቅላይ ፍ/ቤት በፍ/መ/ቁ. 145/99 ግንቦት 26/2000 ዓ.ም. በሰጠው ውሣኔ የሊቡን ዞን ከፍተኛ ፍ/ቤት በመ/ቁ. M105/02/07/99፣ ሰኔ 18/1999 ዓ.ም. የሰጠውን ውሣኔ በፍ/ብ/ሥ/ሥ/ሕ/ቁ. 348/1/ መሠረት ተቀብሎ በማጽደቁ መሠረታዊ የሕግ ስህተት ስለፈፀመ ፍርድ ይሻርልኝ በማለቱ ነው።

በሥር ፍ/ቤቱ በተካደው ክርክር የአሁኑ ተጠሪ ከሆነ፣ የአሁኑ አመልካች ደግሞ ተከሣሽ የነበሩ ሲሆን፣ ሥር ከሆኑ ያቀረበው ክስ አጭር ይዘቱ ተከሣሹ በፊልቱ መጠጥ ውሀ ፕሮጀክት ስለሚያካሂደው ሥራ መክፈል የነበረበት ብር 183,744 /አንድ መቶ ሰማኒያ ሦስት ሺህ ሰባት መቶ አርባ አራት ብር/ የሥራ ግብርና ሌሎች ተቀናናሽ ክፍያዎች ባለ መክፈሉ የልማት መስተገብ በማድረሱ የተጠቀሰው የገንዘብ መጠን እንዲከፍል ይወስንልኝ የሚል ሲሆን በማስረጃነትም ተከሣሹ ቀደም ብሎ የተጠቀሰው የግብር አይነት ለወረዳው እየከፈለ እንደነበር የሚያሳዩ ደረሰኞች አቅርቧል። ሥር ተከሣሹም በበኩሉ በሰጠው መልስ የተጠቀሰው የግብር ዓይነት ለወረዳው /ለከሳሹ/ እየከፈለ ቢቆይም የፌዴራል አገር ውስጥ ገቢ ለክልሉ ባስተላለፈው ትእዛዝ መሠረት ግብርን መክፈል ያለብኝ ለአገር ውስጥ ገቢ እንጂ ለከሣሽ እንዳልሆነ በማወቁ መክፈሉን አቋርጫለሁ፤ ስለሆነም ከሣሽ ያቀረበብኝ ክስ በማይመለከተው ጉዳይ ስለሆነ ውድቅ ይደረግልኝ ብሏል። ከመልሱ ጋር በማያያዝም ጉዳዩን በሚመለከት የተፃፉ የተለያዩ ደብዳቤዎችና የፌዴራል መንግሥት የልማት ድርጅት መሆኑን የሚገልጽ ማስረጃ አቅርቧል።

የሥር ፍ/ቤቱም ከላይ በተቀመጠው መልኩ ለቀረበለት ክርክር እልባት ለመስጠት አከራካሪው የሥራ ግብር ለማን መክፈል አለበት የሚል ጭብጥ በመያዝ በሰጠው ፍርድ ምንም እንኳ ተከሣሹ የፌዴራል መንግሥት የልማት ድርጅት እንደሆነና በአዋጅ ቁጥር 33/1985 አንቀጽ 5/2/ሐ/ መሠረትም የፌዴራል መንግሥት የልማት ድርጅቶች አከራካሪውን ግብር ለአገር ውስጥ ገቢ መክፈል እንዳለባቸው ቢገልጽም ድንጋጌው በፌዴራል ሕገ-መንግሥት አንቀጽ 96/3/ም በአዋጅ ቁጥር 33/85 አንቀጽ 4 የተቀመጡትን መርሆዎች መሠረት ባደረገ ሁኔታ የተቀረፀ አይደለም፤ ማለትም ግብር ገቢ መሆን ያለበት የገቢው ምንጭ ለሆነው ወረዳ ስለሚገልጹ በአዋጅ ቁ. 33/85 አንቀጽ 5/2/ሐ/ የተመለከተው ተቀባይነት የለውም በማለት ተከሣሹ የተከሰሰበትን ጠቅላላ ብር 183,744 /አንድ መቶ ሰማኒያ ሦስት ሺህ ሰባት መቶ አርባ አራት ብር/ የሥራ ተኞች የሥራ ግብር እንዲሁም ብር 7000 /ሰባት ሺህ/ የዳኝነት ገንዘብ በአጠቃላይ ብር 190,744 /አንድ መቶ ዘጠና ሺህ ሰባት መቶ አርባ አራት ብር/ ለከሣሹ መክፈል እንዳለበት ወስኗል።

ሥር ተከሣሹም የፌዴራል መንግሥት የልማት ድርጅት መሆኑ በመግለጽ የሰበሰበውን የሥራ ግብር በአዋጅ ቁ. 33/85 አንቀጽ 5 መሠረት ገቢ ማድረግ የሚገባው ለፌዴራል አገር ውስጥ ገቢ መሆኑ በግልጽ እየታወቀና የሶማሌ ክልል

የገቢዎች ቢሮ በቁ. ኤክስኤ/ ኦኔጂ/3442/3002 በቀን 09/5/99 ዓ.ም. የዓፈውን ደብዳቤ ወደ ጎን በመተው ተገቢ ያልሆነ ትርጉም በመስጠት ግብር ለከፋሽ እንደከፍሏል መወሰኑ ተገቢነት የለውም በማለት ለሶማሌ ክልል ጠቅላይ ፍ/ቤት ይግባኝ ቢልም ፍ/ቤቱ በፍ/ይ/መ/ቁ. 145/99፣ ግንቦት 26/2000 ዓ.ም. በሰጠው ፍርድ ግብርን እንዲከፍሉ የተደረጉት የይግባኝ ባይ ሠራተኞች የሶማሌ ክልል ተወላጆች በመሆናቸው፣ በጀቱም የክልሉ በመሆኑ እና የሥራ ቦታውም በሶማሌ ክልል ውስጥ በመሆኑ የሚሉትን ምክንያቶች በማስቀመጥ አከራካሪው የሥራ ግብር ገቢ መሆን ያለበት ለፌዴራል አገር ውስጥ ገቢ ሳይሆን ለክልሉ /ለከፋሽ ወረዳ/ ነው በማለት የሥር ፍ/ቤቱን ውሳኔ በፍ/ብ/ሥ/ሥ/ሕ/ቁ. 348/1/ መሠረት አጽንቶታል።

ከላይ የሰፈረውን ፍርድ በመቃወምም አመልካች ሰኔ 20/2000 ዓ.ም. የተፃፈ የሰበር አቤቱታ አቅርቧል፤ መሠረታዊ ይዘቱም አመልካች በፌዴራል የልማት ድርጅት ማቋቋሚያ ደንብ ቁ. 109/96 የተቋቋመ የልማት ድርጅት መሆኑ እና የሠራተኞችን ደግዘና ሌሎች ተቀናናሾች ግብር ለፌዴራል ሃገር ውስጥ ገቢ ባለሥልጣን የሚከፈለውን ክፍያ በሶማሌ ክልላዊ መንግሥት ለፌዴራል ወረዳ ፋይናንስና ኢኮኖሚ ልማት ገቢዎች ቢሮ ክፍያውን እንዲፈፀም የሥር ፍ/ቤቶቹ ውሳኔ መስጠታቸው የሕገ-መንግሥቱ አንቀጽ 96/3/ እና አዋጅ ቁ. 33/85 አንቀጽ 5/2/ሐ/ ያሰፈሩትን መርህ በመፃረር ስለሆነና ውሳኔው መሠረታዊ የሕግ ስህተት የተፈፀመበት በመሆኑ የሕግ ስህተቱን ይታረምልኝ የሚል ነው።

ይህ ፍ/ቤትም አከራካሪው የሠራተኞች ግብር መክፈል ያለበት ለማን መሆኑ አከራክሮ ለመወሰን ሲል ጉዩን ወደ ሰበር ችሎት ያስቀረበው ሲሆን ግንቦት 13/2001 ዓ.ም. ግራ ቀኙ ወገኖች የቃል ክርክር አድርገዋል፤ በተጨማሪም ተጠሪው ግንቦት 14 ቀን 2001 ዓ.ም. የተፃፈ የጽሁፍ መልስ እንዲያቀርብ ተደርጓል፤ አመልካቹ በቃል ክርክር ያሰፈረው ሃሳብ በሰበር አቤቱታው ከዘረዘረው የተለየ ባለመሆኑ ደግሞ መዘርዘር ሳያስፈልግ ታልፏል። ይሁን እንጂ ተጠሪው በቃልም ሆነ በጽሁፍ በሰጠው መልስ አመልካቹ የፌዴራል ተቋም ስለመሆኑ ያስረዳበት ሁኔታ የለም፤ የሥር ፍ/ቤቶቹ የሕገ-መንግሥቱ አንቀጽ 96/3/ ይዘት አላዛቡም፤ በሕገ-መንግሥቱ አንቀጽ 97/1/ መሠረት ግብርና ቀረጡ የመሰብሰቡ ስልጣን የእኔ ነው፤ ሕገ-መንግሥቱም ሆነ አዋጅ ቁ. 33/1985 እንዲሁም መመሪያዎች ከወረዳው ሠራተኞች የተሰበሰበው የሥራ ግብር መክፈል ያለበት ለወረዳው እንደሆነ የሚደግፉ እንጂ የሚፃረሩ አይደሉም፤ የሕገ-መንግሥቱ አንቀጽ 100/1/ እና አዋጅ ቁ. 33/85 እራስን በራስ ከማስተዳደር ትርጉምና ዓላማ ጋር ተያይዘው ሲታዩ የክልሎች ሕልውና መሠረቱ የክልሉን ገቢ መሰብሰብና ማስገባት በመሆኑ የሥር ፍ/ቤቶቹ የሰጡት ትርጉም ተገቢ ነው፤ የፌዴራል አገር ውስጥ ገቢ ባለስልጣን ለሶማሌ ክልል፣ ለፌዴራል ወረዳ ፋይናንስ ቢሮ አስተላለፊ የተባለው መመሪያ ሕገ-መንግሥታዊ ባለመሆኑ ፍ/ቤቱ ሊቀበለው አይገባም፤ ስለሆነም የሥር ፍ/ቤቶቹ ውሳኔ ይጽናልኝ በማለት ተከራክሯል።

እንግዲህ የግራ ቀኙ ወገኖች የክርክር አመጣጥ ከላይ ተዘርዘሮ የተቀመጠውን ሲመስል፣ ይህ ፍ/ቤትም፣

- 1. አመልካቹ የፌዴራል መንግሥት የልማት ድርጅት ነው? ወይስ አይደለም?
- 2. አመልካቹ ከሠራተኞቹ የሰበሰበው የሥራ ግብር ገቢ መሆን ያለበት ለፌዴራል መንግሥት አገር ውስጥ ገቢ መ/ቤት ነው? ወይስ ለተጠሪው?

የሚሉትን መሠረታዊ ጭብጦች በመያዝ ጉዳዩን እንደሚከተለው መርምሮታል።

የመጀመሪያውን ጭብጥ በተመለከተ ተጠሪው በዚህ ሰበር ችሎት ባደረገው ክርክር አመልካቹ የፌዴራል መንግሥት የልማት ድርጅት መሆኑን የሚያስረዳለት ማስረጃ አላቀረበም ብሏል። ይህ ክርክር የተነሳው አሁን እንጂ በሥር ፍ/ቤቶቹ ባካሄዱት ክርክር ያልተነሣ ነው፤ ይሁን እንጂ በሚኒስትሮች ምክር ቤት የወጣው ደንብ ቁጥር 109/1996 አመልካቹ የፌዴራል መንግሥት የልማት ድርጅት ሆኖ እንደ ተቋቋመ በግልጽ የሚታወቅ ነው፤ ስለሆነም አመልካቹ የፌዴራል መንግሥት የልማት ድርጅት ስለመሆኑ ማስረጃ አላቀረበም በማለት ተጠሪው በዚህ ችሎት ያቀረበው ክርክር ተቀባይነት የለውም ብለናል።

ሁለተኛው ጭብጥ በሚመለከት ደግሞ ተጠሪው በአመልካቹ ላይ በሥር ፍ/ቤት ባቀረበው ክስ ቀደም ብሎ ሲያደርገው እንደነበር አመልካቹ ከሠራተኞቹ የሚሰበሰበውን የሥራ ግብር ለእኔ ገቢ ሊያደርግልኝ ይገባል ሲል አመልካቹ በሰጠው መልስ ደግሞ የፌዴራል መንግሥት የልማት ድርጅት መሆኑን በማስመር በአዋጅ ቁጥር 33/1985 አንቀጽ 5/2/ሐ/ መሠረት የሰራተኞቹ የሥራ ግብር ገቢ የማድረግ ግዴታው ለፌዴራል አገር ውስጥ ገቢ እንጂ ለተጠሪው እንዳልሆነ ተከራክሯል። ተጠሪውም አዋጅ ቁጥር 33/1985 አንቀጽ 5/2/ሐ/ ከሕገ-መንግሥቱ አንቀጽ 97 እና 100

ከሰፈሩት የክልሎች ሥልጣንና መርሆዎች የማይጣጣም ነው በማለት በወረዳ ውስጥ ለሚከናወን የክልል ፕሮጀት እንዲሁም የወረዳው ነዋሪ ከሆኑ የአመልካቹ ሠራተኞች የሚሰበሰብ የሥራ ግብር ገቢ ማድረግ ሕገ-መንግሥታዊ መብቱና የፌዴራል ሥርዓቱ መሠረት መሆኑን በመግለጽ ተከራክረዋል። አዋጅ ቁጥር 33/1985 አንቀጽ 5/2/ሐ/ የፌዴራል መንግሥት የልማት ድርጅቶች ከሠራተኞቹ የሚሰበሰበው የሥራ ግብር ለፌዴራል መንግሥቱ ገቢ መሆን እንዳለበት በግልጽ አስፍሯል፤ ተጠሪው በዚህ ሰበር ችሎት ያደረገው ክርክር ሲታይም የዚህ አዋጅ /አንቀጽ/ ይዘት ካለመገንዘብ የሚመነጭ አይመስልም፤ የተጠቀሰው የአዋጁ አንቀጽ ከሕገ መንግሥቱ ጋር ተስማሚ አይደለም የሚል እንደምታ ያለው ክርክር እንደቀረበ ነው፤ የሥር ፍ/ቤቶቹም የተጠሪውን ክርክር እንዳለ በመውሰድ አዋጁ ተጠሪው ከመልካቹ አከራካሪውን ግብር እንዳይሰበሰብ የመክልከል ብቃት የለውም በማለት ወስነዋል። ይሁን እንጂ የሕገ-መንግሥቱ አንቀጽ 97 የክልሎች የታክስና ግብር ስልጣን የሚመለከት ሲሆን በዚህ አንቀጽ ከሰፈሩት የክልሎች ስልጣናት ውስጥ የፌዴራል መንግሥቱ የልማት ድርጅቶች ከሰራተኞቻቸው የሚሰበሰቡት የሥራ ግብር ገቢ የማድረግ መብት እንዳለባቸው አላሰፈረም፤ በአንጻሩ የሕገ-መንግሥቱ አንቀጽ 96/3/ እንደደነገገው ይህ አይነቱ ገቢ የፌዴራል መንግሥት ገቢ እንደሆነ በግልጽ ተመልክቷል። የፌዴራል መንግሥት የልማት ድርጅቶች የሥራ ቦታ አድማስም የግድ የፌዴራል መንግሥቱ ከተሞች በሆኑት በአዲስ አበባና በድሬዳዋ ብቻ ተወስኖ የሚቀር ሳይሆን እንዳግባብነቱ የሥራ አድማሱ በክልሎችም ውስጥ ሊከናወን የሚችል ነው። የሚቀጥሯቸው ሰራተኞችም የግድ በተጠቀሱት ከተሞች ብቻ የሚወሰን ሳይሆን እንደ ሁኔታው በተለያዩ ክልሎች ነዋሪና ተወላጅ የሆኑ ሠራተኞች ሊኖሯቸው እንደሚችል ነው። በሕገ-መንግሥቱ አንቀጽ 96/3/ እና በአዋጁ ቁጥር 33/1985 አንቀጽ 5/2/ሐ/ የተመለከተው ቁልፉ ነገር ሠራተኛው በፌዴራል የልማት ድርጅቱ ውስጥ የተቀጠረ ነው? ወይስ አይደለም? ከሚል ነጥብ አኳያ መታየት ያለበት ነው። የሠራተኛው የትውልድ ወይም የነዋሪነት ቦታ በኢትዮጵያ ግዛት ውስጥ በየትኛውም ክልል ወይም ከተማ ቢሆን ሠራተኛው የፌዴራል መንግሥቱ የልማት ተቋም በሆነ አካል ተቀጣሪ ከሆነ ከዚህ ሠራተኛ የሚሰበሰበው የሥራ ግብር በአዋጅ ቁ. 33/1985 አንቀጽ 5/2/ሐ/ መሠረት ገቢ የሚደረገው ለፌዴራል መንግሥቱ እንጂ ለክልሎች አይደለም። ይህ የገቢ ክፍፍል ስርዓትም በሕገ-መንግሥቱ አንቀጽ 97 እና 100 ከተዘረዘሩት ስልጣናት መርሆዎች የሚጋጭ አይደለም። በመሆኑም የሥር ፍ/ቤቶቹ አመልካቹ የሚያከናውነው ፕሮጀክት በተጠሪ ውስጥ በመሆኑ እና ሠራተኞቹም የወረዳው ነዋሪዎች ናቸው በማለት በአዋጅ ቁጥር 33/1985 አንቀጽ 5/2/ሐ/ የሰፈረውን ድንጋጌ በሚመለከት የሰጡት ትርጉምና የደረሱበት ድምዳሜ መሠረታዊ የሕግ ስህተት የተፈፀመበት ሆኖ ተገኝቷል፤ ስለሆነም የሚከተለውን ውሳኔ ሰጥተናል።

ው ሣ ኔ

1. የሶማሌ ብሔራዊ ክልላዊ መንግሥት ጠቅላይ ፍ/ቤት በፍ/መ/ቁ. 145/99፣ ግንቦት 26/2000 ዓ.ም. የሰጠው ፍርድ እንዲሁም የሊብን ዞን ከፍተኛ ፍ/ቤት በመ/ቁ. M105/02/07/99 ሰኔ 18 1999 ዓ.ም. የሰጠው ፍርድ በፍ/ብ/ሥ/ሥ/ሕ/ቁ. 348/1/ መሠረት ተሸረዋል፤ ይፃፍ።
2. አመልካቹ የፌዴራል መንግሥት የልማት ተቋም በመሆኑ ከሠራተኞቹ የሚሰበሰበውን የሥራ ግብር ገቢ የማድረግ ግዴታ ያለበት ለፌዴራል መንግሥት እንጂ ለተጠሪው አይደለም ብለናል።
3. ኅዳር 17 ቀን 2001 ዓ.ም. በዋለው ችሎት የተላለፈው እግድ ተነስቷል፤ ይፃፍ።
4. ግራ ቀኝ ወገኖች ወጪና ኪሣራ ይቻቻሉ ብለናል።
5. ጉዳዩ ያለቀ በመሆኑ መዘገቡ ወደ መዘገብ ቤት ይመለስ፤ ብለናል።

የማይነበብ የአምስት ዳኞች ፊርማ አለበት።

ከ ሰ ሪ ና ሠ ራ ተ ኛ